

[Jes Schmidt.]

at vi ikke kan medvirke til lovforslagets vedtagelse.

Da vi ikke har været repræsenteret i udvalget, må jeg måske nævne nogle af de grunde, som får os til at vende os imod dette lovforslag.

Den første er, at dette forslag ikke skaber en virkelig energipolitik, det er ikke den virkelige fornyelse på dette område, som er ønskelig. For det andet går lovforslaget i retning af central statslig styring af elforsyningen, selv om vi erkender, at det er lykkedes venstre med de betæneligheder, som er til stede inden for venstregruppen, at få en mildnelse af loven, at få de værste skævheder bort. For det tredje er lovforslaget efter vor opfattelse unødvendigt, idet de bestående elselskaber gennem mange årtier har vist, at de kan klare problemerne, det gælder udbygning, sikring i strømforsørgelsen, fornuftige priser – det ved jeg ikke mindst nede fra min landsdel, for Sønderjyllands højspændingsværk har i mange år leveret landets billigste strøm – og det gælder også investeringerne.

Det er ikke statsstyring, vi har behov for, det er ikke afskaffelse eller indsnævring af det nærdemokrati, som består ude i elselskaberne, hvor det faktisk er forbrugerne, der har den store indflydelse på, hvad der skal ske. Derfor mener centrum-demokraternes gruppe, at man i dette tilfælde skal lade elselskaberne i ro. Gruppen kan ikke og vil ikke stemme for nogen af ændringsforslagene, da vi som helhed siger nej til det foreliggende lovforslag.

Sigsgaard (VS):

I sin tid, da man oprettede det energipolitiske udvalg, skete det bl. a. med den motive-ring, at alle folketingets partier skulle repræsenteres i det, og derfor har dette udvalg ikke som øvrige folketingsudvalg en ordning med stedfortrædere. Alligevel gjorde flertallet her i salen det efter sidste valg, at det valgte at holde VS uden for dette udvalg, VS, som dengang var det eneste parti, som var definitivt modstander af a-kraften. Det var et ganske interessant sammenfald, senere har SF vel ændret lidt kurs, bl. a. efter at de har skiftet medlem i det energipolitiske udvalg her for nogle dage siden. Hvad det kommunistiske parti angår, ser de jo, har jeg forstået, sådan på det, at a-kraftværker er evig dejligt og den store gevinst for menneskeheden, når bare de er nationaliseret, og ellers er de en pestilens. Men hidindtil har

VS været det eneste modstanderparti. Vi har måske derfor ikke været repræsenteret i energiudvalget. Derfor har vi heller ikke været med i de sikkert spændende forhandlinger, der har fundet sted under behandlingen af denne sag.

Inden jeg alligevel går ind på nogle forhold i forbindelse med sagen, har jeg lyst til at sige, at der er grund til at hæfte sig særligt ved hr. Ninn-Hansens indlæg her i dag. Dels ved det punkt i det, hvor han, imedens han nogle gange skævede op til tilhørerpladserne, talte om de meget stilfærdige elværksfolk, der sandelig ikke på samme måde som de slemme pædagoger sådan virkelig kæmper for deres sag, strejker og den slags ting. Nej, elværksfolkene var de små stille eksistenser, som havde holdt sig beskedent i baggrunden, og nu ville der derfor blive gennemført en lov, som var imod de nuværende elværkers interesser.

Jeg er ikke sikker på, at der er så mange, der helt deler hr. Ninn-Hansens opfattelse af den meget tilbagetrukne rolle, elværkerne efter hans opfattelse skulle have spillet. Jeg har snarere den opfattelse, at elværkerne har gjort sig særdeles kraftigt gældende, har maset kolossalt på, først for at få atomkraft og nu for at få elforsyningsloven ændret i den retning, som de synes at den bør ændres.

Når man vurderer det forlig, som er kommet ud af det mellem venstre og socialdemokratiet, må man sige, at det er et sølle forlig. Ikke set fra venstres syn, ikke set fra elværksfolkernes synsvinkel, men set på baggrund af de socialdemokratiske tanker, der lå bag denne lovgivning.

Det andet i hr. Ninn-Hansens indlæg, jeg fandt grund til at hæfte mig ved, var hans tale om, hvad det egentlig er for en handel, der her er indgået mellem venstre og socialdemokratiet. Det er en kendt sag, at elforsyningsloven normalt kædes sammen med indførelsen af atomkraft, og der er avisforlydender fremme i disse dage om, at de såkaldte duer i socialdemokratiet skulle have udvirket, at der ikke bliver tale om beslutning om indførelse af atomkraft inden sommerferien. Jeg ved ikke, om det er rigtigt eller forkert, og det får vi nok heller ikke at vide i dag, men der er for mig at se ikke nogen særlig fornuft i, at noget sådant skulle være sket. Hvis det nu forholder sig sådan, at venstre for at gå ind for elforsyningsloven har sagt, at så skal vi have atomkraften, og det skal ske snart – den mest ihærdige og ukritiske fortalere for atomkraft har vi vel i hr.